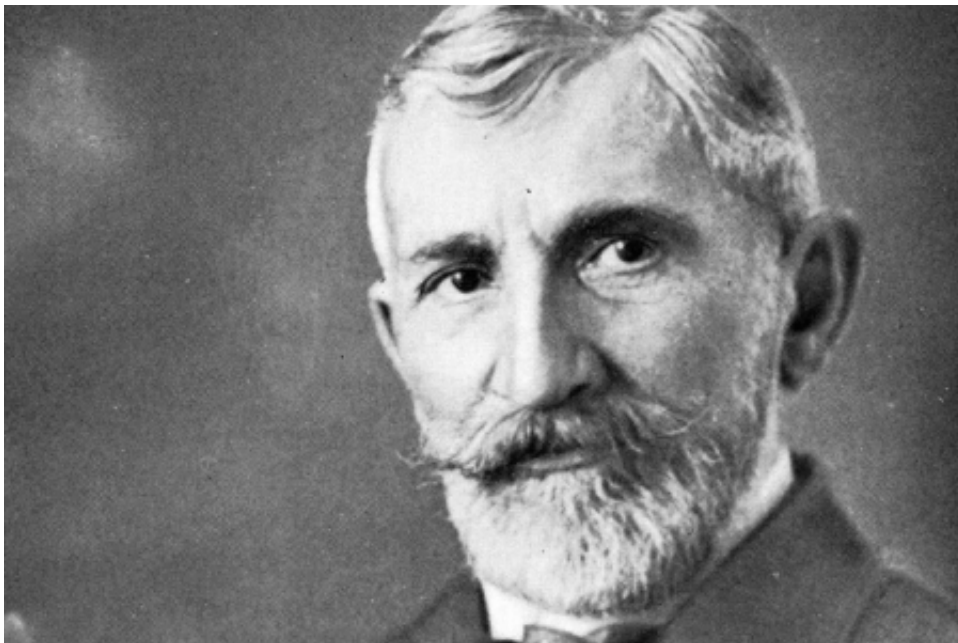

Benedek Elek Az aranypálca

Hangos mese

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/az_aranypalca)

Volt egyszer egy öreg király, s annak három fia. A fiúk megegyeztek, hogy elmennek országot, világot látni, de hárman háromfelé.

A legidősebb azt mondta, hogy ő megy napnyugatnak, mert ott aranyfák vannak, s azokról ő aranyleveleket szed. A középső azt mondta, hogy északnak megy, s onnét drágaköveket hoz. A legkisebb azt mondta, hogy őneki nem kell semmiféle kincs, megy a tengerre, hogy ott lásson, halljon s tanuljon.

Hát csakugyan elindult a három fiú háromfelé. A legkisebb tengeren utazott, egy nagy

hajón. De már mentek egy esztendeje, még mindig nem értek szárazföldre, az élelmük mind elfogyott, s kis híja volt, hogy éhen haljanak.

Egyszer mégis elértek a tenger túlsó partjára, s egy sziklás helyen kikötöttek. Ott a királyfi kiszállt a hajóból, ment, maga sem tudta merre, s addig ment, mendegélt, míg a szörnyű éhségtől s fáradtságtól leroskadt a sziklára, s elaludt.

Aludt a királyfi egy napot, kettőt, talán többet is, s egyszer csak érezte, hogy valami szép gyöngén simogatja az arcát. Fölnyitotta a szemét, s hát egy olyan szép tündérleány állt előtte, hogy a napra lehetett nézni, de arra nem. Kérdezte a leány:

- Hát te, hogy kerültél ide?

Elmondta a királyfi úgy, amint történt.

- No - mondta a tündérleány -, gyere az édesanyámhoz, az talán ad enni neked s az embereidnek is.

Hazamennek, s a tündérkirályné - mert az volt a leány anyja - kivett a ládából egy rózsás keszkenőt, s mondta:

- Tündérkendő, parancsolom, Étel, ital rajtad álljon!

Egyszeriben tele volt a kendő étellel, itallal. Aztán adtak mindenféle enni- és innivalót a királyfinak, hadd vigyen az embereinek is.

Megköszönte szépen a tündérkirályné jóságát, elbúcsúzott tőlük, el különösen a leánytól, s mondta neki lelkes szóval:

- Visszakerülök én még ide, tündér-királykisasszony, velem jössz te akkor.

- Gyere, gyere - válaszolta a tündér-királykisasszony - veled megyek akkor.

S hogy a királyfi el ne felejtse, neki ajándékozta a tündérkendőt. Tovább ment a hajón a királyfi, s addig mentek, míg egy szigethez nem értek. Kiment a szigetre, ott a tündérkendőt leterítette, s mondta:

- Tündérkendő, parancsolom, Étél, ital rajtad álljon!

Volt mindjárt étel, ital bőven, s elkezdett falatozni. Amint ott falatozott, odajött egy öregasszony, s kérte könyörögve, hogy adjon neki egy falást Isten nevében. Mondta a királyfi:

- Csak üljön le, nénémasszony, egyék, igyék, van itt minden hál' Istennek.

Leült az öregasszony, eszik a sok mindenféle jóból, s egyszerre csak felállt, s hát nem öregasszony többet, hanem egy szépséges szép tündér. Mondta a királyfinak:

- Köszönd, hogy ennem adtál, királyfi, mert most ez a kendő nem volna a tied. Nesze, olyan jó voltál hozzám, adok neked egy tarka köpönyeget. Ha ezt a köpönyeget megrázintod, ott, ahol a zöld darabja esik le, egy gyönyörű szép kert lesz, ahová a kék darab esik, ott egy nagy tó lesz. Ahová pedig egy fehér darab esik le, ott egy nagy palota lesz. De ha összechapod a kezedet, s azt mondod:

- "Kert, tó, palota, tűnjetek el, legyetek megint köpönyeg" - a kert is eltűnik, a tó is, a palota is.

Megköszönt a királyfi a szép ajándékot, visszament a hajóra, s mentek tovább. Aztán elértek egy másik szigethez. Arra is kiment a királyfi, ott is leterítette a tündérkendőt, s

elkezd falatozni. Amint falatozék, odajött egy öregember, s kérte könyörögve, hogy adjon valamit Isten nevében. Annak is adott a királyfi jó szívvel, ettek, ittak, s vígan voltak.

- No, te királyfi - mondta az öregember -, jó tett helyébe jót várj! Nesze, adok neked egy aranypálcát. Látod-e, a végén van egy ezüstmeg. Ha ezt lecsavarintod, csak parancsolni kell, s annyi huszár sétál ki belőle, s a huszárok után annyi baka, hogy egy országot is elborítanak. Ha meg nincsen szükséged rájuk, csak parancsolnod kell nekik: -" Vissza!" - szépen a pálcába visszamasíroznak.

De már tovább nem is ment a királyfi, innét visszafordult hazafelé. Csak annál a szigeten állt meg, ahol a tündér-királykisasszony lakott. A tündér-királykisasszonyt a hajóra vette, s úgy vitte haza az édesapja országába.

Haza, csakhogy az ország nem volt többé az apjáé. Mikor éppen a tenger partjához ért a hajó, akkor szaladt arra az öreg király, s odakiáltott messziről a fiának:

- Vissza, fiam, vissza, csak menjünk arra, amerre jöttél, elvette az ellenség az országomat!

- De bizony nem megyek én vissza - mondta a királyfi, s kiszaladt a hajóból a szárazföldre.

Azzal lecsavarintotta az aranypálcáról az ezüstmegot, s hát csak úgy omlott ki a rettentő sok huszár, s utána annyi baka, hogy még a föld is rengett alattuk. Hiszen ezek úgy elpusztították az ellenséget, hogy még hírmondónak sem maradt abból. Akkor aztán a királyfi kiválasztott magának egy szép tágas helyet, ott megrázintotta a tarka köpönyeget. Annak a zöld darabjából egy gyönyörű szép zöld kert lett, a kék darabjából egy szép kerek tó, még hattyúk is úszkáltak benne, a fehér darabjából pedig lett egy gyémántpalota, de olyan, hogy messze földről csudájára jártak. Hej Istenem, örült az öreg király!

- Lám, lám - mondta az öreg király -, mégis te hoztad a legdrágább kincset, édes fiam. A

legidősebb fiam hozott aranyfalevelet, de az ellenség el is vitte; a középső fiam hozott mindenféle drágakövet egy egész hajóval, azt is elvitte az ellenség. Te csak egy pálcikát hoztál, édes fiam, s lám ezzel megmentetted az országomat, áldjon meg a jó Isten!

Hanem egy kicsit mégis megrökönyödött az öreg király. Mit csinálnak azzal a rengeteg sok katonával, miből tartják el? Mondta is a fiának:

- Az ország megvolna, fiam, de mindenből kipusztítja ez a sok katona.

- Egyet se búsuljon, édesapám - felelte a királyfi -, nem kell azokat eltartani.

S csak kiáltott a katonáknak:

- Vissza! - s nagy trombita - s dobszóval mind visszamasíroztak a pálcába.

No most már igazán nem volt az öreg királynak semmi búja-baja. Hívták a papot, hadd adja össze a királyfit a tündér-királykisasszonnyal. Aztán jöttek a cigányok, húzták, ahogy tudták, hét nap s hét éjjel állt a lakodalom.

Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

(A hanganyag itt található: https://varazsbetu.hu/mesetar/az_aranypalca)